

Un govern amb por a les idees

El regidor d'ERC Joan Plana Sagué analitza en aquest article d'opinió com veu el seu grup la situació del govern de Roses

L'autor de l'article, Joan Plana Sagué.

JOAN PLANA / PRESIDENT D'ERC ROSES I REGIDOR

D'aquí a poques setmanes farà just un any que els meus companys i jo formem part del consistori municipal. Recordo perfectament la sensació de salt al buit a l'estómac que tots teníem la primera vegada que vam entrar a la sala de plens per seure, no entre el públic com de costum, sinó en una de les 17 cadires reservades als regidors.

En aquell moment, teníem la sensació d'assumir una responsabilitat realment important, sentíem sobre les espatlles el pes d'unes obligacions que els ciutadans ens havien conferit amb els seus vots. En aquella taula de plens on ens asseiem, seria des d'on es debatria i es confeccionaria el model de ciutat que s'aniria construint al llarg dels pròxims anys.

Ens enfrontàvem a aquell repte amb la tranquil·litat de saber que teníem al darrere un munt d'hores de reunions i debats per elaborar el traç del camí que volíem seguir en les diferents àrees de la gestió municipal. Però teníem també ganes de saber quins eren els models alternatius que es plantejarien en aquella taula, especialment des del govern, en definitiva, saber quines idees inspirarien l'acció de govern d'aquest mandat.

On són les idees?

Aquest primer any de mandat, però, ha servit per adonar-nos que des del govern d'idees, ben poques. De fet, just el contrari. Ens hem trobat davant d'un govern que avorreix, fuig i fins i tot ridiculitza el debat sobre les idees. Un govern amb mentalitat de simple gestor d'una institució que funciona mecànicament i per simple inèrcia. Un govern absolutament incapaç de pensar més enllà de la gestió del dia a dia, que creu que les ambicions i les metes a llarg termini no són més que una forma ingènua i infantil de perdre el temps. Un govern incapaç de debatre sobre la poca cohesió de la societat rosinca, la constant fuga de talent, el prohibitiu accés a l'habitatge, el projecte de ciutat verda o el model comercial del futur si no és perquè cal omplir algun formulari. Un govern ancorat en un projecte de més d'un quart de segle d'antiguitat que ja fa molt que va entrar en fase de saturació i que ja no té altra raó de ser que mantenir el poder per mantenir-lo.

Cap idea, cap objectiu, cap debat enriquidor i amb contingut. Aquest és el trist panorama que ens hem trobat.

Això sí, totes les traves del món a aquells que sí que intentem que el ple debati i voti quin rumb cal prendre en diferents àrees. Aquells que tenim energia, ganes i que ens atrevim a pensar i a imaginar en positiu com és la ciutat que volem som vistos com una nosa que cal suportar. Ens hem topat amb l'estratègia d'anar-nos controlant i contenint, no fos cas que els féssim quedar massa en evidència.

Han construït un mur de tecnicismes, informes jurídics i procediments innecessàriament feixucs per impedir qualsevol debat sobre objectius polítics. Protegits del món real pel "no es pot fer res", qualsevol intent de fer-los sortir de la seva cova i fer-los reflexionar, intercanviar idees i pensar objectius ambiciosos és vist com un atac a la zona de confort en la que s'han instal·lat.

Energia, força i somnis

Cap aquest camí és cap a on estan portant a la nostra ciutat. Cap a una cova on el temps no passa, on cada dia és igual que l'anterior i on no hi ha il·lusions ni esperances. Un camí que vàrem començar a emprendre el 2011 i que en aquest mandat no s'ha corregit. Només un govern que recuperi l'energia, la força i els somnis perduts pot revertir aquesta tendència. Gent amb aspiracions i idees noves, sense por d'afrontar reptes ambiciosos i que tingui clar que un equip de govern no és una gestoria.

Només si tornem a convertir la taula de plens en un fòrum d'idees i projectes, que s'enriqueixin entre elles i que tornin a marcar els objectius a seguir a llarg termini, podrem tenir una ciutat competitiva i ambiciosa. El llarg viatge cap a la Roses futur començarà quan aquells que s'atreveixen a somiar en ports llunyans puguin prendre el timó de la nostra nau.

Font del document: http://www.emporda.info/opinio/2016/05/26/govern-por-idees/315849.html?utm_source=rss